

Mál nr. 326/2020**M og
Vv/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu er nemi í rafvirkjun varð fyrir meiðslum er hann fékk í sig rafstraum.****Gögn.**

Málskot, móttakið 23.9.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 15.10.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M, nemi í rafvirkjun og starfsmaður A var hinn 15. maí 2015 ásamt rafvirkjameistara að vinna við aðaltöflu í inntaksskúr við tiltekið tengivirki. Mun rafvirkjameistarinn sem hafði verkstjórn með höndum ætlað að losa bolta á straumspenni en sökum þess hve boltinn var fastur fór hann í vinnubifreið þeirra til að sækja hentugra verfarei til að losa boltann. Á meðan mun M hafa reynt að losa boltann en við það fengið í sig rafstraum.

Í tilkynningu A til Vinnueftirlits ríkisins, dags. 12. júní 2015, segir að 15. maí 2015 kl. 15:45 hafi verið unnið við aðaltöflu þegar M hafi fengið í sig rafmagn og festst í töflunni, en losað sig sjálfur. Rafvirkjarnir hafi ekki áttað sig á að búið var að hleypa rafmagni á töfluna. Samstarfsmaður M hafi farið með hann á heilbrigðisstofnun til aðhlyningar. Hann hafi hlotið minni háttar brunasár. Hann hafi ekki verið frá vinnu vegna slyssins.

Í tilkynningu um slysið til Sjúkratrygginga Íslands, dags. 16. júlí 2015 og er undirrituð af M og A, er slysinu lýst á sama veg og í tilkynningu til Vinnueftirlitsins. Þar kemur einnig fram að M hafi hætt vinnu strax eftir slysið.

Samkvæmt málskoti kveðst M hafa fengið þær upplýsingar að spennusetning ætti ekki að eiga sér stað fyrr en vinnu rafvirkja við töfluna væri lokið, enda geti beinlínis verið lífshættulegt að vinna við töfluna ef full spenna er á henni. Þar sem verkstjóra (rafvirkjameistarann) hafi ekki tekist að losa bolta sem var á straumspenni í töfluskáp hafi hann farið að sækja annan skruflykil í vinnubifreið sem þeir voru á. M hafi engin fyrirmæli fengið frá verkstjóranum um verkið og því tekið ákvörðun um að halda verkinu áfram og reyna að losa boltann með skruflykli. Við það hafi hann fengið raflost þar sem rafstraum hafi verið hleypt á töfluna þvert á það sem M hafði fengið upplýsingar um.

M kveður aðstæður á verkstað hafa verið ófullnægjandi sem og verkstjórn. Af þeim sökum beri A sem vinnuveitandi M ábyrgð á líkamstjóni hans og hefur í því efni m.a. vísað til 13., 21., 23, og 42. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Þá kveður M að slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu án ástæðulausrar tafar eins og A var skylt að gera samkvæmt 79. gr. laga nr. 46/1980. Því verði A að bera hallann af mögulegum sönnunarskorti um þau atriði sem áhrif geta haft á sakarmat og eru talin óljós. Hefur M krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Í bréfi V, dags. 15. október 2010, er atvikum lýst svo að M hafi verið rafvirkjanemi hjá A í tvö ár þegar atvikið átti sér stað. Hafi M ásamt rafvirkjameistara sem hafði verkstjórn með höndum verið að skipta um straumspenna í inntaksskúr við tengivirkið áður en rafmagni var hleypt á. Verkstjórinn hafi tekið hlíf af deiliskáp í þeim tilgangi að losa bolta sem var á straumspenni. Boltinn hafi reynst mjög fastur og hafi hann farið í vinnubifreið þeirra til að sækja skrallykil til að losa boltann. Á meðan var M beðinn um að bíða. Þegar verkstjórinn kom til baka kvaðst M hafa fengið raflost við að reyna að losa boltann. A og starfsmenn hans hefðu fengið þær upplýsingar að spennusetning ætti ekki að eiga sér stað fyrr en vinnu rafvirkja við töfluna væri lokið og að ekki væri hægt að spennusetja nema að skipt væri um straumspenna. Þá hafi alltaf verið höfð að leiðarljósi sú vinnuregla að rafvirkjar tryggi spennuleysi með mælingu eða öryggislásnum áður en vinna hæfist í aðstæðum sem þessum. Fyrir liggi að rafvirkjameistarinn hafi tryggt spennuleysi enda hafi straumur ekki verið á töflunni þegar hann reyndi að losa boltann. Það sé því ekkert sem styðji að verkstjórinn eða aðrir starfsmenn A hafi sýnt af sér vanrækslu gagnvart M. Hefur V hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings. Samkvæmt gögnum málsins eru engin skýr gögn um að M hafi orðið óvinnufær af völdum slyssins að frátöldu því sem eftir lifði slysdagsins. Er því ekki efni til að leggja sönnunarbyrði á A um atvik sem kunna að hafa átt þátt í því að slysið varð en teljast óupplýst eða óljós.

Upplýsingar um atvikið eru frekar takmarkaðar. Ekkert hefur komið fram sem gefur tilefni til að ætla að aðstæður hafi almennt verið með öðrum hætti en gera má ráð fyrir á slíkum stöðum þar sem unnið er við rafmagn í rafmagnstöflum. Ekki er upplýst hvernig það atvikaðist að rafmagn var komið á aðaltöfluna þegar M ætlaði að losa boltann. Af gögnum málsins verður ekki séð að verkstjóra M verði kennt um að svo fór. M virðist hafa reynt að losa boltann án þess að hafa fengið fyrirmæli þar um og án þess að hafa áður gengið úr skugga um að spennan væri ekki á töflunni. Eftir atvikum öllum, og eins og málið liggur fyrir, verður ekki talið að sýnt hafi verið fram á að slysið megi rekja til atvika sem A ber skaðabótaábyrgð á. Af því leiðir að M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 10. nóvember 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.